

[Aksel Larsen.]

dyrere og besværligere, og jeg kan ikke fritage denne og den foregående regering for ansvaret for, at det er sådan. Det må nemlig være regeringen, der har hovedansvaret for, at Danmark ikke har en handelsaftale med regeringen i Den tyske demokratiske Republik. Hvis man havde det, kan det godt være, at man kunne handle på adskilligt gunstigere vilkår, og så tror jeg også, at Danmark ville have adskilligt større samhandel med Østtyskland, end Danmark har nu. Jeg ved imidlertid også, at det er formålsløst at opfordre regeringen til at forbedre sig i den retning eller at gøre noget bedre, end dens forgænger har gjort, eftersom regeringen naturligvis ikke vil vove at anerkende eksistensen af en regering i Den tyske demokratiske Republik, for det tillader de høje herrer i Washington ikke.

Ministeren har ikke givet den redegørelse, jeg forlangte, og som jeg synes jeg har ret til at forlange, for, hvordan han har i sinde at anvende den bemyndigelse til at regulere produktionen, som han søger gennem sit forslag til lov om ændringer i vareforsyningsloven. Han har imidlertid nu sagt — hvis han har sagt mere, har jeg ikke hørt det, men jeg tror det ikke —, at han anser det for rimeligt, at leverandørlandene bestemmer, hvad råvarerne skal anvendes til.

Ja, det kan vi ikke diskutere om. Ministeren anser dette for rimeligt, jeg anser det for urimeligt. Vi har i hvert fald gennem den ytring af ministeren, så kortfattet den var, fået tilstrækkelig tydelig besked om, at når ministeren får sin bemyndigelse, vil han anvende den i overensstemmelse med de ordre, der kommer fra andre magter eller fra den økonomiske samarbejdsorganisation i Paris, som jo igen er et organ for Amerikas Forenede Staters regering.

Jeg har allerede antydnet det og skal gerne gentage det, måske lidt mere tydeligt: på sådanne vilkår vil vi ikke være med til at give ministeren nogen bemyndigelse til at regulere produktionen. Vi anser det ikke for gavnligt, at man oven i købet formelt bestemmer, at produktionen herhjemme reguleres efter, hvad der passer regeringen i en fremmed magt, og vi kan derfor ikke love ministeren, at han skal få vor støtte til den af ham foreslåede ændring af vareforsyningsloven.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Den højtærede indenrigsminister sagde, at sandheden er den, at vi har

haft underskud på betalingsbalancen. Det har jeg ikke nægtet, men jeg har sagt, at det er ikke den fulde sandhed. Man kan ikke gå ud til befolkningen og sige, at landet er på fallittens rand. Man må sige befolkningen hele sandheden, som er den, at der er sket en betydelig lagerforøgelse. Det må man tage med, når man gør regnskabet op.

Den højtærede minister sagde, at man kunne ikke fortsætte med en gældsætning. Nej, men hvorfor så ikke gøre noget for at hindre denne gældsætning, hvorfor ikke gå med til straks at standse udpumpningen af penge, der ikke ligger købekraft bag, altså gå bort fra at optage lån, som man lader gå videre ud, og i stedet for, sådan som man var enig om til at begynde med, da man modtog Marshalllånet, afskrive hver en øre? Og hvorfor ikke med det samme gå med til det forslag, som retsforbundet har stillet om at inddrage den grundrente, som opstår af den nykonstaterede stigning på grundværdierne, således at der heller ikke her bliver ny gældstiftelse, for hvis man hindrer gældstiftelse ved at inddrage grundrenten og hindrer gældstiftelse ved at lade være at optage lån udefra og låne videre ud herhjemme, vil der ikke blive mulighed for gældstiftelse, og så vil der heller ikke være risiko for underskud på betalingsbalancen.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg skal kun gøre nogle forholdsvise få bemærkninger til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, der sagde til mig, at det ganske sikkert ville glæde brugsforeningsbladet, at jeg læste det med så stor interesse. Jeg tror i virkeligheden, brugsforeningerne tidligere har fulgt min virksomhed i en sådan grad og altid vist en så levende interesse for min virksomhed, at det egentlig ikke er noget nyt for dem, at jeg nu også viser dem interesse på dette område. Men det er egentlig helt rart, at man kan være enig om tingene med brugsforeningerne, nemlig enig om, at der skal være fri konkurrence, og det er jeg — og det vil jeg stærkt understrege — helt og fuldt enig med kooperationen i.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) havde blot ønsket at understrege Danmarks ugunstige stilling, forsåvidt angik liberaliseringen. Jeg har allerede gjort mine bemærkninger dertil, idet jeg forstår, at det ærede medlem kun havde ønsket, at det skulle understreges fra folketingets talerstol.

Det ærede medlem hr. Tholstrup, tror jeg, misforstår tingene noget. Det, det i øjeblikket drejer sig om, er et spørgsmål om likvi-